

“అట్టా కుంటున్నావేటే మరదలు పిల్లా”

“ఏదో మోటు సామెతనాగయ్యిందే నా పని నల్లొదినా” అంది తెల్లవు.

“ఇసయమేంట్ సెప్పు తొందరగా” నల్లవు ఆత్రంగా అడిగింది.

“మనూరి ఆంబోతుగాడు ఈ మద్దిన నా ఎనకపడి సంపుతున్నాడు. ఇయేల పోనీలే పాపం అని తలూపాను. అసలే ఆంబోతుగాడు. కుమ్మేసినాడు. మద్దిలో నా కాలును గట్టిగా మట్టేసినాడు సచ్చినోడు...”

“సరదా తీరిందన్నమాట. బలే బాగున్నాది” అంది నల్లవు వచ్చే నవ్వునాపుకొంటూ.

“ఏటాసే నల్లొదినా, ఏదో అడిగావు గండా అని ఏదీ దాయకుండా సెబితే, బలే బాగున్నాదంటూ ఎటకారాలాడుతున్నావు” అంది తెల్లవు ఎర్రబడిన ముఖంతో.

“అట్టాంటప్పుడు ఇట్టాంటివి మామూలే కానీ, మన ఎర్రావు కనబడదేంటి. ఎక్కడ పెత్తనాలు సేస్తున్నావో ఏంటో”

“నానూ విప్పుడే వచ్చేను గండా. నాకు మాత్రం ఏం తెలుస్తోంది” అంటూ తెల్లవు రెండు గడ్డి పరకలు నాలుకతో లాగింది.

‘ఓలమ్మో ఏం ఎండ ఏం ఎండ. కడుపు కూడా మండిపోతున్నాది” అంటూ ఎర్రావు వచ్చింది.

“నూరేళ్లాయుస్సు. విప్పుడే నీ ఊసు అడిగేను. ఎక్కడికి పోయావే ఎర్ర మరదలా” అంది నల్లవు తనూ నాలుగు గడ్డి పరకలు నోట్లో వేసుకుంటూ.

“మీకేంటే సక్కగా పాలిస్తన్నారు కాబట్టి ఏ గడ్డి పరకలన్నా సరిపోతాయి. నేనేమో వట్టి పశువునుకూడా కాను. మనోడు పెట్టే గడ్డి నాకు సరిపోవడం నేను. రెండు పేణాలకు ఆ నాలుగు గడ్డి పరకలూ ఏ మూలకొస్తాయి సెప్పొదినా”

“నిజమేనే ఎర్రమరదలా. ఆ ఇంగితం మనో

కడుపు మంట

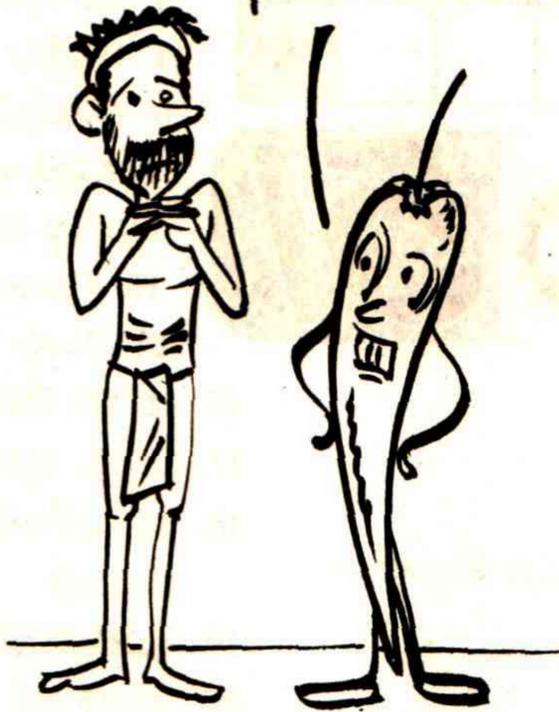
కె.వి.యస్.వర్మ

డికుండాల...”

“నేను కాబట్టే, ఆకలికుండనేక వూర్ణా మార్కెట్ దాకా పోయేను. అక్కడి యాపారులు వడిలిపోయిన ఆక్యూరలూ గట్టా పారేస్తారుకదా, తిందామని ఎళ్లెను. ఏవో పచ్చగా ఉన్నాయి గండా అని ఆబగా నోట్లో ఎట్టుకుని నమిలేటప్పటికి తెలిసిందే...”

“ఎంటే అవీ” అని నల్లవు తెల్లవు ఒకే

ఫీల్ గుడ్

సారి అడిగాయి.

“పచ్చిమిరపగాయలే తల్లీ. అమ్మా కనక మాలచ్చి తల్లీ, నాకీ ఆకలి ఎందుకు పెట్టాల. ఆహారం సూపించినట్టే సూపించి నా గూబ ఎందుకు గుయ్యిమనిపించాల అని ఎన్నిసార్లు

మనసులో అనుకున్నానో ఓలప్పా నాకు తెలుసు. ఆ కనకమాలచ్చి తల్లికి తెలుసు”

“పచ్చిమిరపకాయలా, పచ్చి పాలకూరకాడలా అని ఓసారి జాగ్రత్తగా నూసుకోవద్దూ...”

“ఆకలి రుచి ఎరగదన్నారు గండా మన పెద్దోళ్లు. అది నిజమేనే. గూబగుయ్యిమంటున్నా ఆగకుండా అక్కడున్న పచ్చి మిరపకాయలన్నీ తినేసేనే. ‘దాంతో’ కడుపు తెగ మండిపోతున్నాది”

“బలే బాగున్నాది” అంది నల్లవు కళ్లు మూసుకుంటూ.

“నల్లొదినా, ఏటా ఎటకారాలూ. నా బాదనీ బాద కాదా” అంది ఎర్రావు మరింత ఎర్రబడిన ముఖంతో.

“ఏవే సెల్లీ. నీకే అంత కడుపు మండిపోతూంటే, రాత్రింబగళ్లు సెమటోడ్చి పండించిన మిర్చిని గిట్టుబాటు దర నేక గుంటూరు మార్కెట్ యార్డు దగ్గర తగలబెట్టారంటే ఆ రైతన్నలకు ఇంకెంత కడుపుమండిపోయి ఉంటాది” అంది తెల్లవు.

“బలే బాగున్నాది” అంది నల్లవు ఆకాశం వంక చూస్తూ.

“అవును మరి. మంత్రి మణికుమారి పెనిమిటిని నక్కలైట్లు పాడేరులో సంపేసి నారు. అదే బైములో మహారాష్ట్రలో ఉప ప్రెదాని అద్వానీ గోరు నక్కలై గురించి పట్టించుకోమాకండి అని సెలవిచ్చినారు. ఇంక టీకెల్ల కోసరం అన్ని పార్టీ వోళ్లూ గోలగోల సేస్తన్నారు. ఆత్మహత్యల బెదిరింపులు కూడా సేస్తన్నారు. ఒకళ్లనొకళ్లు తిట్టుకుంటున్నారు. నాకే కనుక ఓటు ఉంటే అందరినీ ఏదో ఒకలాగ కష్టపెట్టేవోళ్లకు బుద్ధి వచ్చేలా చేద్దాను” అంది ఎర్రావు ఆవేశంగా.

“అంతా బావున్నాది. ఫీల్ గుడ్” అంది నల్లవు తెల్ల పళ్లు కనిపించేలా నవ్వుతూ.

“గాడిద గుడ్డేం కాదు” అంది ఎర్రావు చిటపటలాడుతూ.

రచయితలకు సూచనలు!

- * మీ రచనలను కాగితాలకు ఒక వైపున మాత్రమే రాయాలి.
- * జిరాక్స్ కాపీలను పరిశీలనకు స్వీకరించలేం.
- * మీ రచనతోపాటు పూర్తి అడ్రసు రాయాలి. పిన్ కోడ్ నెంబరు తప్పనిసరిగా ఉండాలి.
- * అనువాద రచనలకి మూల రచయిత అనుమతి పత్రం జతచేయాలి.
- * మీ రచన ఇదివరకు ఎప్పుడూ, ఎక్కడా ప్రచురితం, ప్రసారం కాలేదన్న హామీపత్రం జత పరచాలి.
- * ప్రచురించని రచనల్ని తిరిగి పొందాలనుకుంటే తగినంత పోస్టేజీ స్టాంపులు అంటించిన సెల్ఫ్ అడ్రసు కవరు విధిగా

జతపరచాలి.

* రచనల ప్రచురణకు సంబంధించి ఫోన్ లో ఎలాంటి సంప్రదింపులకు తావు లేదు.

* ఆరోగ్యకరమైన హాస్య, వ్యంగ్య రచనలకి ప్రత్యేక ప్రాధాన్యం ఉంటుంది.

* కార్టూన్లు కూడా ప్రచురిస్తాం. అర్థవంతమైన కార్టూన్లు పంపించండి.

* సమీక్షకోసం పుస్తకాలను విధిగా రెండు కాపీలు పంపించాలి.

మా చిరునామా:

ఆదివారం వార్త,
ఎడిటర్, 'వార్త' తెలుగు దినపత్రిక,
లోయర్ ట్యాంక్ బండ్,
హైదరాబాద్-500080